

סגולת אמירת פרשת המן ידועה ומפורסמת שמועילה לפרנסה בשפע, ומובא בשם הרה"ק רבי מנחם מנדל מרימינוב זצוק"ל זיע"א, כי סגולה מיוחדת לומר את פרשת המן (שניים מקרא ואחד תרגום) ביום שלישי בשבוע שקוראים בו את פרשת בשלח, שחל השבוע.

קודם קריאת פרשת המן, יש אומרים תפילה זו:

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתזמין פרנסה לכל עמך בית ישראל ופרנסתי ופרנסת אנשי ביתי בכללם. בנחת ולא בצער בכבוד ולא בבזוי בהתר ולא באסור כדי שנוכל לעבוד עבודתך וללמוד תורתך כמו שזנת לאבותינו מן במדבר בארץ ציה וערבה.

נוסח פרשת המן - שניים מקרא ואחד תרגום:

ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסוהו הילך בתורתי אם לא. ויאמר יי אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסוהו הילך בתורתי אם לא. ואמר יי למשה הא אנא מחית לכן לחמא מן שמיא ויפקון עמא וילקטון פתגם יום ביומיה בדיל דאנסוהו היהכון באורייתא אם לא.

והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום. והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום. והיה ביומא שתי תאָה ויתקנון ית דייתון ויהי על חד תרין על דילקטון יום יום.

ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים. ויאמר משה ואהרן אל כל בני ישראל ערב וידעתם כי יי הוציא אתכם מארץ מצרים. ואמר משה ואהרן לכל בני ישראל ברמשא ותדעון ארי יי אפיק יתכון מארעא דמצרים.

ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו. ובקר וראיתם את כבוד יי בשמעו את תלנתיכם על יי ונחנו מה כי תלינו עלינו.

ובצפרא ותחזון ית יקרא דיי כד שמייע [קדמוהו] ית תרעמותכון על מימרא דיי ונחנא מה ארי אתרעמתון עלנא.

ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יי.

ויאמר משה בתת יי לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יי את תלנתיכם אשר אתם מלינים עליו ונחנו מה לא עלינו תלנתיכם כי על יי.

ואמר משה בדינן יי לכון ברמשא בסרא למיכל ולחמא בצפרא למסבע בדשמייען קדם יי ית תרעמותכון די אתון מתרעמין עלוהי ונחנא מא לא עלנא תרעמותכון אלהי על מימרא דיי.

ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלנתיכם. ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יי, כי שמע את תלנתיכם. ואמר משה לאהרן אמר לכל כנשתא דבני ישראל קריבו קדם יי ארי שמייען קדמוהי ית תרעמותכון.

ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן. ויהי כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יי נראה בענן.

והוה כד מליל אהרן עם כל כנשתא דבני ישראל ואתפניו למדברא והא יקרא דיי אתגלי בעננא.

וידבר יי אל משה לאמר. וידבר יי אל משה לאמר. ומליל יי עם משה למימר.

שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם. שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אלהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבועו לחם וידעתם כי אני יי אלהיכם. שמייע קדמי ית תרעמת בני ישראל מליל עמהון למימר בין שמישא תיכלון בסרא ובצפרא תשבועון לחמא ותדעון ארי אנא יי אלהכון.

ויהי בערב ותעל השלול ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה. ויהי בערב ותעל השלול ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה.

והוה ברמשא וסליקת סליו וחספת ית משריתא ובצפרא הות נחתת טלא סחור סחור למשריתא.

ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ. ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק מחספס דק ככפר על הארץ.

וסליקת נחתת טלא והא על אפי מדברא דעדק מקלף דעדק כגיר כגלידא על ארעא.

וראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה. וראו בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אלהם הוא הלחם אשר נתן יי לכם לאכלה.

וחדו בני ישראל ואמרו גבר לאחיהי מנא הוא ארי לא ידעו מה הוא ואמר משה להון הוא לחמא דיהב יי לכון למיכל.

זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו. זה הדבר אשר צוה יי לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש לאשר באהלו תקחו. דין פתגמא די פקיד יי לקטו מניה גבר לפום מיכליה עמרא לגלגלתא מנין נפשתיכון גבר לדי במשכניה תסבון.

ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט. ויעשו כן בני ישראל וילקטו המרבה והממעט.

ועבדו כן בני ישראל וילקטו דאסגי ודאזער.

וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא חסיר איש לפי אכלו לקטו. וימדו בעמר ולא העדיף המרבה והממעט לא חסיר איש לפי אכלו לקטו.

וכלו בעמרא ולא אותר דאסגי ודאזער לא חסיר גבר לפום מיכליה לקטו.

ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר. ויאמר משה אלהם איש אל יותר ממנו עד בקר.

ואמר משה להון אנש לא ישאר מניה עד צפרא.

ולא שמעו אל משה ויתרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצר עליהם משה. ולא שמעו אל משה ויתרו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצר עליהם משה.

ולא קבילו מן משה ואשארו גבריא מניה עד צפרא ורחש רחשא וסרי ורגז עליהון משה.

וילקטו אותו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס. וילקטו אותו בבקר בבקר איש כפי אכלו וחם השמש ונמס.

ולקטו יתיה בצפר בצפר גבר לפום מיכליה ומה דמשתאר מניה על אפי חקלא כד חמא עלוהי שמשא פשר.

ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה. ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה.

והוה ביומא שתיאתאָה לקטו לחמא על חד תרין תרין עמרין לחד ואתון כל ברבבי כנשתא וחיאו למשה.

ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפיו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר.

ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפיו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד הבקר.

ואמר להון הוא די מליל יי שבתא שבת קודשא קדם יי מחר ית די אתון עתידין למפא אפיו וית די אתון עתידין לבשלא בשילו וית כל מותרא אצנעו לכון למשרת עד צפרא.

ויניחו אותו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו. וניחו אותו עד הבקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו.

ואצנעו יתיה עד צפרא כמא דפקיד משה ולא סרי ורחשא לא הוה ביה.

ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה. ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום ליי היום לא תמצאהו בשדה.

ואמר משה אכלוהי יומא דין ארי שבתא יומא דין קדם יי יומא דין לא תשכניהו בחקלא.

ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו. ששת ימים תלקטוהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו.

ששתא וימין תלקטניה וביומא שביעאה שבתא לא יהי ביה.

ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו. ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו.

והוה ביומא שביעאה נפקו מן עמא למלקט ולא אשכחו.

ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורתי. ויאמר יי אל משה עד אנה מאנתם לשמור מצותי ותורתי.

ואמר יי למשה עד אימתי אתון מסרבין למשר פקודי ואוריתי.

ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי. ראו כי יי נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקומו ביום השביעי.

חזו ארי יי ייב לכון שבתא על כן הוא ייב לכון ביומא שתיתאָה לחם תרין יומין תיבוי אנש תחתוהי לא יפוק אנש מאתריה ביומא שביעאה.

וישבתו העם ביום השביעי. וישבתו העם ביום השביעי.

ונחו עמא ביומא שביעאה.

ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לכן וטעמו כצפחת בדבש. ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לכן וטעמו כצפחת בדבש.

וקרו בית ישראל ית שמייה מן והוא כבר זרע גדא חור וטעמיה כאסקריטון בדבש.

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציא אתכם מארץ מצרים.

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יי מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם בהוציא אתכם מארץ מצרים.

ואמר משה דין פתגמא די פקיד יי מלי עמרא מניה למטרא לדרכון בדיל דחזון ית לחמא די אוכלית יתכון במדברא באפקוטי יתכון מארעא דמצרים.

ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אותו לפני יי למשמרת לדרתיכם. ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן והנח אותו לפני יי למשמרת לדרתיכם.

ואמר משה לאהרן סב צלוחית חדא והב תמן מלי עמרא מן ואצנע יתיה קדם יי למטרא לדרכון.

כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת. כאשר צוה יי אל משה ויניחהו אהרן לפני העדת למשמרת.

כמא די פקיד יי למשה ואצנעיה אהרן קדם סהדותא למטרא.

ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען. ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען.

ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד דמיתיהון לארעא יתבתא ית מנא אכלו עד דאתו לספי ארעא דכנען.

והעמר עשרית האיפה הוא. והעמר עשרית האיפה הוא.

ועמרא חד מן עסרא בתלת סאין הוא.

לאחר קריאת פרשת המן יש אומרים נוסח זה:

אתה הוא יי לבדך אתה עשית את השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם ואתה מחיה את כלם ואתה הוא שעשית נסים ונפלאות גדולות תמיד עם אבותינו גם במדבר המטרת להם לחם מן השמים ומצור החלמיש הוצאת להם מים וגם נתת להם כל צרכיהם שמלותם לא בלתה מעליהם כן ברחמיך הרבים ובחסדיך העצומים תזוננו ותפרנסנו ותכלכלנו ותספיק לנו כל צרכנו וצרכי עמך בית ישראל המרובים במלוי וברוח בלי טרח ועמל גדול מתחת ידך הנקיה ולא מתחת ידי בשר ודם.

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתכין לי ולאנשי ביתי כל מחסורנו ותזמין לנו כל צרכנו לכל יום ויום מחיינו די מחסורנו ולכל שעה ושעה משעותינו די ספוקנו ולכל עצם מעצמינו די מחיתנו מידך הטובה והרחבה ולא כמעוט מפעלינו וקוצר חסדינו ומזעיר גמולותינו ויהיו מזונותי ומזונות אנשי ביתי וזרעי וזרעי מסורתי בידך ולא ביד בשר ודם.